

ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

A STUDY OF GUIDELINES IN LINGUISTIC LEARNING AND TEACHING
FOR MASTER'S DEGREE STUDENTS IN FACULTY OF HUMANITIES
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY

Received : November 3, 2018

Revised : November 29, 2018

Accepted : December 30, 2018

พระเพชรสิลา ดาลาวงศ์

Phrapetchsrila Dalawonge

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบผสมผสาน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยแบบเชิงปริมาณดำเนินการโดยการเก็บข้อมูล จากการกลุ่มตัวอย่างจำนวน 59 รูป/คน ซึ่งเป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูป/คน ซึ่งทำการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท สรุปข้อมูล โดย วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของนิสิตต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับชั้นปี พบร่วมกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ ได้แก่ อย่างให้ทางหลักสูตรคัดเลือกผู้มีความรู้ความเข้าใจที่แน่นและเชี่ยวชาญจริง ๆ ทางด้านการแนะนำเรื่องการทำวิทยานิพนธ์ทั้งภายในและภายนอกเข้ามาให้เป็นที่ปรึกษาแก่นิสิต เนพาะด้าน และทางหลักสูตรควรจะมีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเกี่ยวกับภาษาเพื่อนิสิตที่ยังมีความรู้ด้านภาษาที่ยังไม่เพียงพอ เครื่องมือในการเรียนการสอนถือว่ายังไม่เพียงพอเท่าที่ควร นิสิตส่วนหนึ่งยังไม่รู้จักสื่อทางด้านภาษาศาสตร์มากเพียงพอ ควรให้ครูบาอาจารย์ได้พบปะกับนิสิตมากขึ้น นิสิตไม่เข้าใจในวิธีการประเมินผลของการเรียน ซึ่งทำให้นิสิตไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น หรือใจใส่ต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นที่เป็นผลกระทบต่อการเรียนของนิสิตเอง ควรจะมีวิธีการวัดผลอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่ชัดเจน โดยมีการแสดงผลการวัดผลให้นิสิตได้รับรู้และเข้าใจในเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อให้นิสิตได้รับรู้และนำไปแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นิสิตเป็นอย่างมาก.

คำสำคัญ : การจัดการ, การสอน, ภาษาศาสตร์.

Abstract

This objectives of this research were investigated 1) to study the guidelines of linguistic learning and teaching for Master's Degree students in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 2) to compare the opinions on the guidelines of linguistic learning and teaching for Master's Degree students in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University classified by personal factors, 3) to study obstacles and suggestions for guidelines of linguistic learning and teaching for Master's Degree students in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The research method is designed as a mixed research consisting of quantitative research and qualitative research. The quantitative research was focused on 59 students who had studied linguistic in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The instrument used in the research was a questionnaire and qualitative research. It was conducted by in-depth interviews with 9 specific key informants, data analysis is used by contextual analysis and data conclusion by way of analysis and synthesis of data obtained. The Result of Research was found that : Level of students opinions toward the guidelines of linguistic learning and teaching had the overall opinions at a high level with mean of 3.62, when considering each side, it was found that the opinions were at a high level in all, there were no significant differences in gender, age, year class after a comparative study of opinions on guidelines of linguistic learning and teaching therefore the hypothesis set has to be rejected. Problems, obstacles and suggestions for studying the guidelines of linguistic learning and teaching are : the expertise with a solid understanding of the subject matter of the thesis should be chosen by the institute both internally and externally to advise graduate students; the curriculum should be added more linguistic study for students who have limited knowledge of the language; teaching tools are not enough; the teacher should meet the students more often because the students did not know much about linguistic media; students do not understand the evaluation of their learning result on the students who are less enthusiastic or pay attention to the problems that will occur which will affect the learning of the students themselves. There should be a proper way to evaluate step by step giving the students a grasp of the grading process in order to understand and correct the defect which will be a great benefit to the students.

Keyword: Management, Teaching, Linguistics

1. บทนำ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มโดยมีภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและถ่ายทอดศิลปะวิทยาการต่าง ๆ ดังนั้นภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากจึงมีผู้สนใจศึกษาภาษาในแง่มุมต่าง ๆ มากมายแล้วแต่ผู้สนใจศึกษาจะเลือกศึกษาในแง่มุมนั้น ๆ (วรรณ ฐิติโรจน์เพบูลย์, 2537 : 1-5) ทุก ๆ การสื่อสารของภาษาที่ใช้ในโลกคือหัวใจของการสื่อสารที่มีบทบาทและความสำคัญต่อการสื่อสารของมนุษย์พระก่อนที่คนเราจะสามารถรับรู้จนทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันได้นั้นจะต้องส่งมาในรูปแบบของภาษาหรือสัญลักษณ์อย่างโดยย่างหนึ่งเท่านั้น ในบรรดาระบบที่มนุษย์ได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้นั้น เห็นจะไม่มีระบบอื่นใดที่ใช้ได้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการนำสารได้ดีเทียบเท่ากับภาษา มนุษย์พัฒนาภาษาขึ้นเพื่อใช้ในสังคมของตนตามธรรมชาติ ผ่านประวัติศาสตร์อันยาวนานจนทำให้มีความละเอียดประณีตลงสืบต่อติดต่อ กันมาโดยลำดับ การที่จะดำรงไว้ซึ่งภาษาต่าง ๆ ให้คงอยู่ไว้จึงเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้ไว้อย่างเป็นระบบ ไม่เช่นนั้นจะพบกับปัญหา คือ การตายของภาษา (language extinction) ต่าง ๆ ในโลกที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับปัญหาการสูญเสียพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และความหลากหลายทางชีวภาพอื่น ๆ สาเหตุใหญ่มาจากการโลกาภิวัตน์ และการสื่อสารไร้พรมแดนที่มีพลังเข้าถึงแม้ในพื้นที่ห่างไกล นโยบายทางภาษาและนโยบายการศึกษาซึ่งได้ส่งเสริมแต่เฉพาะภาษาประจำชาติหรือภาษาการก็มีส่วนทำให้ภาษาท้องถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ นั้นได้หมดหน้าที่ และความหมายต่อวิถีชีวิต ทำให้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชนกลุ่มต่าง ๆ เสี่ยงต่อการสูญเสีย อาจมีเพียงภาษาชาติ หรือภาษาประจำชาติ ซึ่งอยู่ในระบบโรงเรียน และสื่อมวลชนเท่านั้นที่จะปลอดภัย การตายของภาษาไม่ได้เป็นเพียงการสูญเสียภาษา แต่เป็นการสูญเสียระบบความคิดองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่กลุ่มนั้นต่าง ๆ ได้สะสมมานับพัน ๆ ปี ไม่ว่าจะเป็นปรัชญาการดำรงชีวิต ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร ความรู้เชิงช่าง ศิลปะพื้นบ้าน (สุวิไล ประศรีรัตน์, 2556 : 7) เพื่อ ดำรงไว้ซึ่งความสำคัญของภาษาในการสื่อสารของมนุษย์ชาติจึงจำเป็นที่จะต้องทำให้มีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบที่หลากหลายของภาษา ดังเช่น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ (ผศ.เกรียงศักดิ์ พลอยแสง, 2554 : 9-12)

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อจะนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสืบต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาจากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตำราวิชาการ หนังสือบทความ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

คือปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน คือ

1) ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ คณบดีและรองคณบดี จำนวน 2 รูป อาจารย์สอนจำนวน 7 รูป/คน ร่วมทั้งหมด 9 รูป/คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยเลือกแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 59 รูป/คน (ศ.นิลรัตน์ กลินจันทร์, 2560 : 1-2) จากจำนวนทั้งหมดแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในพื้นที่ที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ได้มีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 – 2 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี จำนวน 59 รูป/คน (ศ.นิลรัตน์ กลินจันทร์, 2560 : 1-2) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบค่าที่ (t-test) และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: F-test) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบปริบท สรุป

ข้อมูล โดยวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แบบสอบถาม

แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเอกสาร และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายปิดได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนิสิตที่มีต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดให้เลือกตอบโดยเสรี

2. แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้เก็บข้อมูล โดยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีสาระความสำคัญของการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์

2. คำถามความคิดเห็นต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

5. ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 59 รูป/คน ส่วนมากเป็นเพศชาย มีจำนวน 54 คน คิดเป็น ร้อยละ 91.5 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยส่วนมาก มีอายุ ระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวน 29 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.2 ระดับชั้นปีของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยส่วนมาก อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 และระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยจำแนก

ตามปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับชั้นปี พบร้า ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้แก่ อย่างให้ทางหลักสูตรคัดเลือกผู้มีความรู้ความเข้าใจที่แน่นและเชี่ยวชาญจริง ๆ ทางด้านการแนะนำเรื่องการทำวิทยานิพนธ์ทั้งภายในและภายนอกเข้ามาให้เป็นที่ปรึกษาแก่นิสิตเฉพาะด้าน และทางหลักสูตรควรจะมีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเกี่ยวกับภาษาเพื่อนิสิตที่ยังมีความรู้ด้านภาษาที่ยังไม่เพียงพอ เครื่องมือในการเรียนการสอนถือว่ายังไม่เพียงพอเท่าที่ควร นิสิตส่วนหนึ่งยังไม่รู้จักสื่อทางด้านภาษาศาสตร์มากเพียงพอ ควรให้ครูบาอาจารย์ได้พูดปะกับนิสิตมากขึ้น นิสิตไม่เข้าใจในวิธีการประเมินผลของการเรียน ซึ่งทำให้นิสิตไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น หรือใจใส่ต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นที่เป็นผลกระทบต่อการเรียนของนิสิตเอง ควรจะมีวิธีการวัดผลอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่ชัดเจน โดยมีการแสดงผลการวัดผลให้นิสิตได้รับรู้และเข้าใจในเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อให้นิสิตได้รับรู้และนำไปแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นิสิตเป็นอย่างมาก

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง “ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ได้ข้อสรุปที่เป็นประเด็นสำคัญ และความน่าสนใจในการนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลรวมทั้ง 5 ด้าน พบร้า นิสิตมีความคิดเห็นต่อ แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ผลการพิจารณา เป็นรายด้าน พบร้าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน มีความเชี่ยวชาญ รองลงมา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านการจัดการเรียนการสอนตามลำดับ

2. ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ หลักสูตรการสอนมีเนื้อหาสาระในการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับชั้นปี มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการพัฒนานิสิตให้เป็นคนดี เก่งและมีความสุข ในแต่ละระดับชั้นปุ่มพัฒนานิสิตให้รู้จักคิด และแก่ปัญหาชีวิต มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับนิสิต และสภาพแวดล้อมของนิสิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หลักสูตรมีสาระสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้นิสิตรู้จัก การดำเนินชีวิตอย่างเพียงพอตามความเป็นจริง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ทิพวรรณ นันตรากุ, 2544 : 52-53) เรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่”

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ส่องถาม หรือแสดงความคิดเห็น ในขณะทำการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ส่วนผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมในการสอนเป็นอย่างดี ในด้านเนื้อหาและแผนการสอนมีความสอดคล้องกับรายวิชาที่สอน ผู้สอนได้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดีและเหมาะสมดี มีการบูรณาการเนื้อหาหรือกิจกรรมร่วมกับวิชาอื่น ๆ พร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดการบรรยายการในห้องเรียนให้เกิดความเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้

ผู้เรียนมีความใฝ่รู้เพื่อพัฒนาตนเอง รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีทักษะในการแก้ไขปัญหา ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พนมวรรณ วุฒิสาร, 2544 : 131) เรื่อง “สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงใหม่”

4. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้สอนได้เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายในการเรียนการสอน โดยการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอนและทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายใช้ในการสอน มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอนที่เหมาะสม และตรงตามความต้องการ ส่วนผู้สอนได้นำสื่อที่อยู่ในสภาพแวดล้อมท่องถิ่นหรือห้องเรียนมาใช้สอนได้อย่างเหมาะสมกับรายวิชา โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีสื่อ เทคโนโลยี อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย น่าสนใจ กระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด เกิดการฝึก เสริมสร้างจินตนาการ และสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหารายวิชา ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับหนังสือของ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543 : 13)

5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการสร้างกระบวนการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการเรียนที่หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกสถานที่ หรือจากแหล่งการเรียนรู้ภายนอก เช่น ลงพื้นที่เพื่อศึกษาดูงาน เป็นต้น มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการส่งเสริมให้ผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์และความสามัคคีต่อกัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร ผู้สอนได้มีการจัดกิจกรรมแสดงการสาธิตโดยการจำลอง เหตุการณ์บางอย่างให้ผู้เรียน สามารถแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระมหาชนก สมบูตร, 2549 : 80) เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม และบาลี สำนักเรียนในกรุงเทพมหานคร”

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ได้มีการชี้แจงวิธีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้งให้ผู้เรียนทราบ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนได้ส่งเสริมการประเมินผลคุณภาพของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปแก้ไขปรับปรุง การเรียนของตนเองอย่างต่อเนื่อง ได้มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอน มีการวิเคราะห์และนำผลการประเมินที่ได้มาปรับปรุงใช้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น มีการดำเนินการวัดผลและประเมินผลได้ตรงตามจุดประสงค์ และครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ผู้สอนมีเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลายในการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียน ผู้สอนมีการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานเพื่อประเมินการ ทำงานเป็นทีม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับของ (สมศักดิ์ สินธุรเวชญ์, 2545 : 10)

7. สรุป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี ๕ ด้าน คือ ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และนิสิตได้แสดงความคิดอยู่ในระดับมากทุกด้าน ขณะนี้ ถึงสำคัญต่อการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ รวมมีการมุ่งเน้นในภาคปฏิบัติ และเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับนิสิตให้มีความเชี่ยวชาญ และสามารถบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ได้อย่างยอดเยี่ยมในการศึกษาเรียนรู้ พร้อมทั้งมีการส่งเสริม ด้านความคิดสร้างสรรค์ สนับสนุนในการคิดทำสิ่งใหม่ๆ เสมอ มีระเบียบวินัยตรงต่อเวลา และมีความพร้อมในด้านการสอน มีการเลือกใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยน่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และใช้งานได้สะดวก สอดแทรกด้วยการเสริมสร้างทักษะชีวิตให้นิสิตด้วยการออกไปทำกิจกรรมสู่สังคมต่างนอกสถานที่ และมีการวัดผลและประเมินผลอย่างมีระบบ มีขั้นตอนอย่างชัดเจนตรงตามเนื้อหาสาระตามที่ จัดการเรียนการสอนจริง และทันสมัยทันต่อเหตุการณ์จริงในสังคมโลกปัจจุบันเป็นสำคัญ

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีเป้าหมายด้านหลักสูตร ที่มีวัตถุประสงค์ที่เน้นการบริหารจัดการเพื่อพัฒนานิสิต นักศึกษาเป็นหลักสำคัญตามหลักนโยบายที่มีให้อย่างชัดเจน
2. ควรจะมีเทคนิคการคิดทำกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อนำ เพื่อซักซ่อนนิสิตให้เกิดความเข้าใจในทิศทางการพัฒนาองค์ความรู้ต่างๆ จากความคิดสร้างสรรค์
3. ควรมีกิจกรรมการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้จากการคิดวิเคราะห์จากประสบการณ์โดยตรงจากตัวสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบัน และอดีต

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมแนวทางที่เน้น การพัฒนาผู้เรียนในด้านภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีการสัมภาษณ์ เชิงลึกกับคณาจารย์จากนักศึกษา
2. ควรศึกษาสภาพปัจจุบัน และวิธีการในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่นิสิตต้องการ และตอบสนองความพึงพอใจของนิสิตที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาที่ตนเลือก
3. ควรศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นเพื่อการส่งเสริมคุณภาพ และประสิทธิภาพให้มากยิ่งๆ ขึ้นไปของหลักสูตรการเรียนรู้ด้านภาษา

เอกสารอ้างอิง

มหาวิทยาลัยสุโขไทยธรรมราช. (2539). เอกสารประกอบการสอนการใช้ภาษาไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขไทยธรรมราช.

พระมหาชนก aden สมบูตร. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม และบาลี สำนักเรียนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

รศ. นิลรัตน์ กลีนจันทร์. (2560). รายชื่อนิลิต ปริญญาโท ปี 1-2. สาขาวิชาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ภาคการศึกษาที่ 1.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อุธรรม. (2543). ความเป็นครูและจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

สมศักดิ์ สินธุเรชญ์. (2545). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพาณิช.

สุวิไล เพรเมศรีรัตน์. (2560). ภาษาศาสตร์ประยุกต์เพื่อการพัฒนา: พื้นคน พื้นภาษาในภาวะวิกฤต. แหล่งที่มา: <http://www.lc.mahidol.ac.th/lcjurnal/FullPaper/JLC32-2-Suwilai-PS.pdf>.

ทิพวรรณ นันตระกุ. (2544). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร การศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

พนนวรรณ วุฒิสาร. (2544). สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังคม ศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรณ ฐิติโรจน์โพบูลย์. (2560). การสังเคราะห์งานวิจัยทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. ปริญญานิพนธ์. แหล่งที่มา: <https://books.google.co.th/books/about/C.html?id=KmwYNQEA CAAJ&redirec=y>.